

HRVATSKI

glasnik

Godina XXII, broj 26

28. lipnja 2012.

cijena 200 Ft

*Proslavi Dana državnosti
Republike Hrvatske u
Veleposlanstvu RH u Budimpešti
nazočili su predsjednik Mađarskog
parlamenta László Kövér
i predsjednik Hrvatskog sabora
Boris Šprem*

Komentar**Dodite u Vlašiće**

Počelo je vrijeme odmora, ljetovanja, zabave i provoda. I dok jedni mogu samo sanjati o ljetovanju na hrvatskome Jadranu, za druge je ono već stvarnost.

Naime u organizaciji Hrvatske državne samouprave sedmu godinu zaredom organizira se Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture. Ovih dana – od 24. lipnja do 8. srpnja – u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata iz Mađarske u Vlašićima na otoku u Pagu u Hrvatskoj, već boravi prva, a od nedjelje 1. srpnja će boraviti druga skupina učenika (u dva tabora ukupno 171 učenik i 20 nastavnika) dvojezičnih hrvatskih škola iz Budimpešte, Pečuhu i Santova, te škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika iz Aljmaša, Baćina, Baje, Gare, Dušnoka, Koljnofa, Hrvatskog Židana, Kerestura, Izvara, Šljajna, Salante, Lukovišća, Barće i Martinaca.

Kao i svake godine, sudionici tabora udomljeni su u Pansionu »Zavičaj», a dočekali su ih ravnatelj Tibor Radić i ljubazno osoblje. Za jedne je ovo prvi boravak u Vlašićima, a za druge povratak lijepim doživljajima od ranijih godina koji će im ostati trajno u sjećanju. Međutim ove godine prevagnula je smjena naraštaja, u prvom redu učenika 5. i 6. razreda. Kako ističu organizatori, posrijedi su učenici koji su doista zaslužili, jer su se tijekom godine (i prijašnjih godina) u svojim školama istaknuli radom na polju njegovanja materinskoga hrvatskoga jezika i kulture, sudjelovali na raznim državnim natjecanjima i smotrama – kazivanju stihova i proze, likovnog natječaja, projektnih tema o svome zavičaju i tradicijama, državnim predmetnim natjecanjima iz hrvatskoga jezika i narodopisa.

Ne mogu se zaobići ni promjene u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu, odnosno Pansionu »Zavičaj» koji je posljednjih godina znatno povešio broj noćenja, ostvario vidljiv infrastrukturni i sadržajni razvoj. Kako nam reče ravnatelj ustanove, i ove godine uz redovito održavanje ostvarena je znatna obnova koja služi ugodnijem boravku i odmoru korisnika. Obnovljeni su razni uređaji potrebeni za svakodnevni rad u kuhinji, obnovljen je šank, a oko zgrade posadene su nove sadnice. Na terasi je izgrađen novi kamin za obogaćivanje gastronomskih ponude, obnovljen je namještaj. Postavljeni su tuševi na dvorištu, osigurana je dostupnost wi-fi. Zamjetne su i promjene na plaži, postavljena je mreža za kupače, golovi za vaterpolo, te tuševi. *Prije nekoliko godina pokrenuta akcija sudionika državnog tabora radi očuvanja i zaštite prirodnog okoliša postavljanjem kanti za smeće, rezultirala je zamjetnom čistoćom plaže koja je također oživjela, privukla veći broj gostiju.*

U sve ovo narečeno, uvjerite se i sami posjetom Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata, odnosno Pansionu »Zavičaj» u Vlašićima na otoku Pagu, koji vam nudi i bogat izbor raznih izleta, upoznavanja prirodnih ljepota i kulturno-povijesnih znamenitosti otoka Paga.

Stipan Balatinac

„Glasnikov tjedan“

Ovoga tjedna zatvaraju se školska vrata, djeca i pedagozi odlaze na dvojmesečni predah. Početak nove školske godine je 3. rujna za učenike, nešto prije, desetak dana, za pedagoge. Prvi rujna pada na subotu, drugi na nedjelju, stoga je početak u ponедjeljak. U ispraćaju školske godine već se planiraju nova 182 radna dana. Ispratili smo još jedan naraštaj maturanata hrvatskih gimnazija u Mađarskoj, osmaše od kojih će neki nastaviti školovanje u njima. Pakiramo svoju djecu u autobuse, tabore. Imamo ih mnoštvo „hrvatskih“ od Gradišća do Bačke, sve do obale Jadranskoga mora. Počinimo s najbrojnijim koji se od 2005. godine, otkada

taboru u Orfűu, s Kulturnom udrugom Vizin. Brucoši Miroslava Krleže taboruju potkraj srpnja u Omišlju, učenici osnovne škole Miroslava Krleže s osječkim prijateljima će taborovati na Balatonu, Župna zajednica u Santovu organizira dvojezični vjeroučni kamp za polaznike hrvatske i mađarske skupine vjeroučaka, koji će se održati od 17. do 21. srpnja, Hrvatska samouprava Stipana Blažetina iz Serdahela organizira svoj polako već tradicionalni međunarodni tabor hrvatskoga jezika i kulture, „Tradicije koje žive s nama“ – naziv je tabora već završenog u Osnovnom

obrazovnom središtu „Nikola Zrinski“ u Keresturu, završen je i koljnofski jednotjedni Hrvatski školski tamburaški i jezični tabor. U tijeku je tabor Hrvatske osnovne škole Kata-

„Svi negdje taboruju. Toliko tabora, toliko rada, toliko mogućnosti, i djece koju treba naučiti da taboruju i s Hrvatskim glasnikom u ruci.“

je HDS dobio Zavičaj, održavaju u organizaciji Hrvatske državne samouprave, a to je Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture za učenike dvojezičnih hrvatskih škola i škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika, koji se održava u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata u Mađarskoj, Pansionu „Zavičaj“ u Vlašićima na otoku Pagu. U dva tabora, koji će trajati od 24. lipnja do 1. srpnja, odnosno od 1. do 8. srpnja, prijavljen je 171 učenik i dvadeset nastavnika. U Selcu taboruju učenici koji u harkanjskoj Osnovnoj školi „Pál Kitaibel“ pohađaju nastavu hrvatskoga jezika, u Zadru će u srpnju boraviti učenici iz serdahelske škole, zahvaljujući suradnji škole i Odjela za izobrazbu učitelja i odgojitelja Sveučilišta u Zadru. Oni koji žele učiti svirati tamburu mogu to učiniti ovoga tjedna u

je HDS dobio Zavičaj, održavaju u organizaciji Hrvatske državne samouprave, a to je Državni tabor hrvatskoga jezika i kulture za učenike dvojezičnih hrvatskih škola i škola s predmetnom nastavom hrvatskoga jezika, koji se održava u Kulturno-prosvjetnom centru i odmaralištu Hrvata u Mađarskoj, Pansionu „Zavičaj“ u Vlašićima na otoku Pagu. U dva tabora, koji će trajati od 24. lipnja do 1. srpnja, odnosno od 1. do 8. srpnja, prijavljen je 171 učenik i dvadeset nastavnika. U Selcu taboruju učenici koji u harkanjskoj Osnovnoj školi „Pál Kitaibel“ pohađaju nastavu hrvatskoga jezika, u Zadru će u srpnju boraviti učenici iz serdahelske škole, zahvaljujući suradnji škole i Odjela za izobrazbu učitelja i odgojitelja Sveučilišta u Zadru. Oni koji žele učiti svirati tamburu mogu to učiniti ovoga tjedna u

Branka Pavić Blažetin

BUDIMPEŠTA – Sukladno Odredbama Pravilnika o organizaciji i radu Hrvatske državne samouprave, njezin predsjednik Mišo Hepp sazvao je izvanrednu sjednicu Skupštine koja će biti održana 30. lipnja 2012. godine, s početkom u 10 sati u pečuškoj Hrvatskoj školi Miroslava Krleže (Szigeti út 97). Za sastanak je predložen ovaj dnevni red: 1) Rasprava o proračunu Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma Miroslava Krleže za 2012. godinu. (Referent: Gabor Győrvári, ravnatelj); 2) Naknada za topli obrok Hrvatskog vrtića, osnovne škole, gimnazije i učeničkog doma Miroslava Krleže (Referent: Gabor Győrvári, ravnatelj); 3) Razno.

Aktualno

Pečuška biskupija, nova imenovanja

Misu na hrvatskom jeziku u sklopu Hrvatskog dana održanog u organizaciji pečuške Hrvatske samouprave i Hrvatskoga kluba Augusta Šenoe, 17. lipnja, predvodio je đakovačko-srijemski nadbiskup Marin Srakić uz nazočnost pečuškog biskupa Györgya Udvardya i concelebraciju svećenika iz Pečuške biskupije, Franje Pavlekovića i Ilije Ćuzdija

Biskup dr. György Udvardy na čelu je Pečuške biskupije od 25. travnja 2011. godine. Ovih je dana najavio niz promjena na čelu pojedinih župa, koje stupaju na snagu u kolovozu. Neke od njih tiču se i župa u kojima ima mnoštvo vjernika Hrvata. U Pečuškoj biskupiji desetak svećenika može služiti svete mise

i na hrvatskom jeziku, od čega su njih četvoroica podrijetlom Hrvati iz Madarske (J. Egri, L. Ronta, F. Pavleković, L. Bačmai, G. Barić) uz umirovljenog dekana Stjepana Zagorca. Mnogi od spomenutih svećenika nalaze se u dekanatima i župama u kojima nema potrebe za misama na hrvatskom jeziku, jer nema ni

Biskup iz Pečuha u južnoj Madžarskoj György Udvardy, u pratinji svećenika Franje Pavlekovića posjetio je 6. lipnja biskupa Antuna Škvorčevića u Požegi. Nakon prošlogodišnjeg preuzimanja Pečuške biskupije, biskup Udvardy je sudjelovao u kolovozu na središnjoj proslavi Godine Gospe Voćinske u Voćinu, a sada je prvi put posjetio sjedište Požeške biskupije. Biskup Škvorčević je u dobrodošlici kazao biskupu Udvardiju kako zaslugom njegova prethodnika biskupa

BISKUP IZ PEČUHA POSJETIO POŽEGU

Mihálya Mayera od uspostave Požeške biskupije traje dobra suradnja između dviju mjesnih Crkava na temelju povijesnih veza iz predosmanlijskog vremena kada je dio sadašnje Požeške biskupije pripadao Pečuškoj biskupiji. Posjetio je na kulturno-povijesne tragove iz tog doba, među kojima je Stari grad Požeškoga zbornog kaptola Sv. Petra u Kapitolu, crkva Sv. Lovre i franjevačka crkva u Požegi, gotički dio župne crkve u Velikoj, ostaci cistercitske opatije u Kutjevu, i drugo. Kazao je kako Hrvatska i Madžarska pripadaju istom srednjoeuropskom kulturnom krugu i da je povijesno iskustvo, unatoč i nekim negativnim očitovanjima, valjano polazište u nastojanju oko svjedočenja zajedništva Katoličke crkve u Europi kao duhovnog doprinosa njezinu jedinstvu. Biskup Udvardy izrazio je želju da iz bližega upozna biskupa Antuna i pastoralno djelovanje Požeške biskupije radi još bolje povezanosti dviju mjesnih Crkava i mogućeg zajedničkog ostvarivanja određenih pastoralnih

Hrvata. S druge strane u nekim dekanatima i župama su svećenici koji ne govore hrvatski, pa obrede ne mogu ni služiti na hrvatskom jeziku. Po saznanjima kojima raspolaže Hrvatski glasnik, pečuški je biskup odredio između ostaloga kako se dosadašnji martinački župnik, u čiju nadležnost spadaju, uz Martince, i hrvatska sela Lukovišće, Brlobaš, Novo Selo, Potonja, premješta se u Sásd, a u Martince je imenovao olaskoga svećenika Iliju Ćuzdija (zna hrvatski). U Olas je imenovao dosadašnjega šeljinskog župnika Sándora Horvátha (ne zna hrvatski), a u Šeljin je imenovao dugogodišnjeg župnika iz Vajslova (od 1979. godine) Jozu Egrija, Hrvata rođenog u Martincima. On će se brinuti i o vjernicima u Starinu. Istvána Csósza iz mohačke središnje crkve premješta u Pakšu (Paks), na njegovo mjesto dolazi župnik iz Sajke (Szajk) Attila Bognár (zna hrvatski), a kao kapelan u Mohač dolazi i mladomisnik Attila Porpácz. U Sajku je imenovao Istvána Bukovicsa koji dolazi iz Aparhanta. Napomenimo kako su sada u Seksaru (Szekszárd) u Središnjoj župi župnik Ladislav Bačmai (Hrvat podrijetlom iz Starina, u Seksaru služi od 2003. godine) i prošlogodišnji mladomisnik Gabrijel Barić (Hrvat podrijetlom iz Martinaca). U Harkanjskoj župi i kao dekan škloškog dekanata je na službi Ladislav Ronta koji skrbí i za vjernike u Salanti-Nijemetu, Poganu...

- hg -

projekata među kojima su i oni na karitativnom polju.

Izložio je neka pitanja iz života Pečuške biskupije te prikazao njezin rad na području odgoja i obrazovanja. Biskupi su zajedno posjetili Odgojno-obrazovni centar Požeške biskupije te se susreli s učenicima i učiteljima Katoličke osnovne škole i Katoličke klasične gimnazije te s njihovim ravnateljima Ivicom Žuljevićem i Robertom Mokrim. Učenici Osnovne škole izveli su gostima iz Madžarske mali program kojim su im izrazili svoju dobrodošlicu. Potom su uzvanici iz Pečuha posjetili katedralu i njezinu kriptu, Dom pape Ivana Pavla II., Svećenički dom i Kolegij te središnju kuhinju Požeške biskupije koja svakodnevno pripravlja dvjestotinjak obroka za karitasove potrebe, školsku djecu, kolegijaše te svećenike. Zatim su svratili u crkvu Sv. Lovre gdje su se šire upoznali s povješću Crkve u požeškome kraju i sa stanjem Požeške biskupije. U popodnevnim satima biskup Udvardy je u pratinji biskupa Škvorčevića posjetio Kaptol i ostatke Staroga grada u kojem je prije osmanlijske okupacije imao sjedište Zborni kaptol Sv. Petra, ustanova koju je podigla Pečuška biskupija na početku trinaestog stoljeća, a čiji je naziv preuzeo sadašnji Stolni kaptol Sv. Petra u Požegi, koji je i vlasnik Staroga grada.

www.pozeska-biskupija.com

Dan državnosti Republike Hrvatske proslavljen u Budimpešti

Gostima proslave Dana državnosti Republike Hrvatske u vrtu Veleposlanstva RH u Budimpešti obratili su se predsjednik Hrvatskoga sabora Boris Šprem te predsjednik Mađarskog parlamenta László Kövér

Ovogodišnja proslava Dana državnosti i Dana oružanih snaga Republike Hrvatske, 18. lipnja, u organizaciji Veleposlanstva Republike Hrvatske, bila je u znaku 20. godišnjice uspostave diplomatskih odnosa između Mađarske i Republike Hrvatske. Proslavi, čiji su domaćini bili veleposlanik Ivan Bandić, vojni izaslanik brigadir Darko Kereša i gđa Anka Kereša, nazočili su visoki dužnosnici, predsjednici parlamenta dviju zemalja, predsjednik Hrvatskoga sabora Boris Šprem, koji je toga dana bio u službenom posjetu Mađarskoj te predsjednik Mađarskog parlamenta László

Kövér, uz brojne uzvanike, među kojima i uzvanike iz redova Hrvata u Mađarskoj.

Hrvatskoj treba podrška Mađarske

U svom govoru veleposlanik Bandić istaknuo je: Hrvatska je prije 20 godina uspostavila diplomatske odnose s Mađarskom, a slavimo i 20. obljetnicu članstva Republike Hrvatske u Ujedinjenim narodima. Posebno je zahvalio svima koji su Hrvatsku podržavali u tijeku pristupanja. Naglasio je kako se Mađarska navlastito iskazala u tome, a isto je činila i

Veleposlanik Ivan Bandić i vojni izaslanik brigadir Darko Kereša pozdravljaju goste

tijekom integracije Republike Hrvatske u NATO savez. Veleposlanik Bandić kazao je kako je Hrvatskoj prijateljska podrška i dalje potrebna za što brži završetak ratifikacijskog postupka. Iskoristio je priliku i najavio kako mu uskoro završava diplomatski mandat u Mađarskoj, jednako kao i vojnom izaslaniku brigadircu Darku Kereši, koji se potom također obratio uzvanicima.

Vežu nas manjine

Obraćajući se nazočnima, predsjednik Hrvatskoga sabora Boris Šprem je kazao: Proglašenje neovisnosti Republike Hrvatske i 20. obljetnica uspostave diplomatskih odnosa između naše dvije države u tjesnoj je vezi. Mi u Hrvatskoj nikada nećemo zaboraviti svu pomoć koju je u prvim danima agresije, kao i tijekom cijelog Domovinskog rata za slobodnu, neovisnu i demokratsku Hrvatsku, pružala prijateljska i dobrosusjedska Mađarska. Bilo da se radi o zbrinjavanju izbjeglica i protjeranih iz ratom pogodenih područja Hrvatske, bilo da se radi o političkoj i svakoj drugoj pomoći. Mađarska se i poslije, u mir-

nodopskom razdoblju, pokazala dobrom prijateljem Hrvatske. Hrvatsko članstvo u NATO-u kao i ono predstojeće u Europskoj Uniji, velikim je dijelom zasluga Mađarske, njene pomoći i podrške. Povijest odnosa naših dviju zemalja mnogo je duža od zadnjih dvadeset godina. Vežu nas manjine, hrvatska u Mađarskoj i mađarska u Hrvatskoj, veže nas niz kulturnih sličnosti, surađujemo na nizu područja. To su veze koje su bile izgrađivane stoljećima i koje trebamo još čvrše graditi sada kada se i Hrvatska priprema ući u EU.

U ovoj zaista svečanoj prigodi, ispunjenoj prvenstveno lijepim sjećanjima, želim svima nama da nastavimo tim putem europskog prijateljstva i suradnje koji smo zacrtali još početkom devedesetih godina, nakon proglašenja hrvatske neovisnosti i da nam to svima u Hrvatskoj i Mađarskoj donese uspjeh i još mnogo sreće te zajedničkih lijepih trenutaka.

Spajaju nas prošlost, sadašnjost i zajednička unijska budućnost

Pozdravljujući okupljene na proslavi Dana državnosti i Dana oružanih snaga Republike Hrvatske, predsjednik Mađarskog parlamenta László Kövér je kazao:

U posjetu izaslanstva Sabora Republike Hrvatske, na čelu s gospodinom predsjednikom Borisom Špremom, naziremo jednosmislenu radost i zaključak, potvrdu da se Hrvatska, slično kao i mi, odano zalaže za svestrani razvitak i proširenje bilateralnih odnosa. Mađarska kao susjed, strateški partner gleda na Hrvatsku s kojom od proglašenja nezavisnosti, od 1991. godine nastoji na izgradivanju uskih prijateljskih odnosa. Mađarski i hrvatski narod više od jednog tisućljeća žive jedan kraj drugog u dobrosusjedstvu, pri čemu su gotovo osamsto godina proveli u okvirima državne zajednice. Spajaju nas prošlost, sadašnjost i, naravno, naša zajednička unijska budućnost. Naših dana hrvatska državnost dospjela je do prekretnice do veoma važne postaje. Hrvatska svoju buduć-

nost predviđa u glavnome strujanju europskog razvijatka, te nakon NATO-a svoj razvitak namjerava postizati kao članica Europske Unije, a time pridonoseći zajedničkim vrednotama i uspešnoj budućnosti Unije.

Nacionalne manjine koje žive na tlu naših zemalja bitan su i važan čimbenik naše kulturne i duhovne baštine. U Mađarskoj su u smislu Ustavnoga zakona nacionalne manjine državotvorni čimbenici, članovi hrvatske zajednice priznati su građani naše zemlje i zajednice. Čini nam zadovoljstvo što su pripadnici mađarske narodnosti u Hrvatskoj, kao lojalni građani Hrvatske, također cijenjeni građani hrvatskoga društva. Uzajamno veliku pozornost posvećujemo zajedničkom razvijatku paneuropske infrastrukture koja seže preko granica.

Širokoj suradnji koja se razvija radi postizanja naše energetske sigurnosti, jednosmislene su namjere mađarske strane u pretvorbi i u osvremenjivanju hrvatskoga gospodarstva. Uvjereni smo da su zajednički razvojni programi koji sežu preko granica u službi napretka građana obiju zemalja.

Politički dijalog između naših zemalja na veoma je visokoj razini i redoviti su naši susreti. Naši gospodarsko-trgovački odnosi postupno se razvijaju, a na zadovoljavajući način se oživljavaju i međuodnosi na intelektualnoj i kulturnoj razini, također i u oblasti športa.

Kővér je istaknuo kako Špremov posjet Mađarskoj kao i vođeni dvostrani razgovori u znaku su važnih obljetnica, prije dvadeset godina, 1992. Mađarska je uspostavila diplomatske odnose s međunarodno priznatom samostalnom Republikom Hrvatskom. Drugi istaknuti datum je pak 25. lipnja, Dan hrvatske državnosti, nacionalni blagdan Republike Hrvatske. Za ugodaj proslave s pjesmom se pobrinula klapa Maslina iz Šibenika, a hrvatske gastronomске slastice osigurali su s brojni sponzori.

Branka Pavić Blažetin

BAĆINO – Kako nas je obavijestio predsjednik Hrvatske samouprave Franjo Anićić, na poziv prijateljskog naselja od 2. do 8. srpnja skupina baćinskih Hrvata boraviti će u posjetu Baćini, mjestu u Općini Ploče, u Hrvatskoj.

TOMAŠIN – U ovome malom šomođskom naselju na prošlim izborima utemeljena je Hrvatska samouprava, koja 30. lipnja organizira ovogodišnji Susret podravskih Hrvata uz potporu iz Leaderova programa, Mjesne samouprave sela Tomašina, Hrvatske samouprave Šomođske županije, Zajednice podravskih Hrvata i Saveza Hrvata u Mađarskoj, kaže za Hrvatski glasnik predsjednica tomašinske Hrvatske samouprave Dragica Silović Šabac. Dan obiluje sadržaja za sve dobi, od malonogometnog turnira na kojem će se sresti momčadi podravskih naselja u kojima žive Hrvati, u borbi za ovogodišnji „Kup Podравine“, do sadržaja za djecu. U folklornom programu koji počinje u 16 sati, na mjesnom športskom igralištu nastupit će: martinački Ženski pjevački zbor „Korjeni“, lukočki KUD Drava, barčanski KUD Podravina, martinački KUD, Orkestar Vizin, te članovi mnogobrojnih podravskih hrvatskih folklornih društava u zajedničkoj koreografiji „Podravino moja mila“, gamaška Plesna grupa Sedernice, predstaviti će se „Mladi tamburaši“, a nastupit će i pjevač, glumac Stipan Đurić. Završnu će plesačnicu voditi Vesna Velin, a za večernju zabavu pobrinut će se Orkestar Podravka.

ČAVOLJ – Od 29. lipnja do 1. srpnja nizom manifestacija obilježava se 60. obljetnica utemeljenja Bunjevačkoga kulturnog kruga, javlja za Hrvatski glasnik predsjednik tamošnje Hrvatske samouprave Stipan Mandić. U Narodnosnoj kući 29. lipnja otvara se fotoizložba pod nazivom Šezdeset godina u slikama, te izložba radova od slame tavankutskih slamarci. Pod nazivom Povijest Bunjevaca, 30. lipnja priređuje se okrugli stol kojemu sudjeluju: Dinko Šokčević, Stjepan Blažetin, Mišo Mandić, Slaven Bačić i Milana Črnelić. Istoga dana u poslijepodnevnim satima je misa na hrvatskom jeziku koju služi svećenik Franjo Ivanković, a potom polaganje vijenaca kod spomen-ploče Ivanu Petrešu na mjesnoj crkvi i kod rodne kuće svećenika, književnika podrijetlom iz Kaćmara. U večernjim je satima kulturni program uz nastup svih skupina Plesne skupine Bunjevačkoga kulturnog kruga čavolske Hrvatske samouprave i pozvanih društava, tako KUD Mohač iz Mohača, KUD Matija Gubec iz Tavankuta, KUD iz Petrijevaca i plesne skupine „Pettem“ uz plesačnicu koja slijedi. Dana 1. srpnja je predstavljanje knjige Čavolca Miše Mandića: Priče s bunjevačkih salaša, te se otvara izložba radova Mihálya Barne.

OMIŠALJ/PEČUH – Učenici budućega 9. razreda pečuške Gimnazije Miroslava Krleže mogu sudjelovati taboru brukoša koji će se organizirati od 22. do 29. srpnja u Omišlju na otoku Krku. Tradicionalni je to tabor koji se ostvaruje već niz godina i kojem uz učenike Hrvatske škole Miroslava Krleže sudjeluju i učenici dviju pečuških srednjoškolskih ustanova. Iz pečuške Gimnazije Miroslava Krleže taboru može sudjelovati 14 učenika budućega 9. razreda.

ŠOPRON – Organizatori, Hrvatska samouprava Šoprona, Udruga Hrvati i Šopronsko hrvatsko kulturno društvo Vas srdačno poziva 1. jula, u nedjelju početo od 17 ure na skupni koncert Tamburaškoga orkestra i Mišovitoga pjevačkoga zbara Ad Libitum Tamburaškoga društva Dora Pejačević i učenikov glazbene škole Kontesa Dora iz Našica u crikvu Sv. Mihovila u Šopronu, a potom na skupno jačenje i druženje u koljnofski restoran Levanda.

BUDIMPEŠTA – Ovih dana, 22–25. lipnja, u budimpeštanskoj Hrvatskoj školi boravili su učenici i odgajateljice prijateljskih dačkih domova iz Hrvatske: iz Ženskoga dačkog doma u Dubrovniku jedanast učenika u pratinji dvanaest odgajateljica, te iz Učeničkog doma «Marija Jambrišak» u Zagrebu trinaest učenika i tri odgajateljice. U sklopu boravka posjetili su znamenitosti glavnoga grada Mađarske, Trg junaka, Gradski park, Budimsku tvrđavu, baziliku Sv. Stjepana. Riječ je o višegodišnjoj uspješnoj suradnji u sklopu koje se ostvaruje razmjena učenika i nastavnika, te maturalac 12. razreda budimpeštanske Hrvatske gimnazije u Dubrovniku.

UDVAR – Tradicionalni „kermez“ (proštenje) tamošnjih bošnjačkih Hrvata slavi se uz blagdan zaštitnice Gospe Srpnice. Ove je godine proštenje u nedjelju, 1. srpnja. U večernjim satima na zabavi za sve Udvarce svira Orkestar Juice.

LUKOVIŠĆE – Završna je konferencija IPA projekta „Most prijateljstva Gradiška–Lukovišće“ koji ostvaruje gradinska osnovna škola, u suradnji s lukoviškom osnovnom školom, 28. lipnja, s početkom u 10 sati u lukoviškoj osnovnoj školi. Cilj je Projekta očuvanje hrvatske odnosno mađarske tradicije i jezika koji se njeguju u dvjema školama. Njegova je vrijednost oko 57 tisuća eura. Provedba Projekta počela je potkraj rujna 2011. godine.

BIRJAN – U ovom nekada šokačkohrvatskom naselju nadomak Pečuhu, u kojem od ovoga samoupravnog ciklusa djeluje Hrvatska samouprava, Mjesna samouprava u povodu blagdana Svetog Ladislava, 30. lipnja, priređuje tradicionalni Dan sela.

Dan državnosti Republike Hrvatske proslavljen u Pečuhu

U Svečanoj dvorani Županijske skupštine u Pečuhu, 19. lipnja generalna konzulica Republike Hrvatske u Pečuhu Ljiljana Pancirov s pozvanim gostima slavila je Dan državnosti Republike Hrvatske. U proslavi Dana sudjelovalo je Orkestar Vizin, Ženski zbor Augusta Šenoe iz Pečuhu, a na oduševljenje uzvanika jednosatni koncert održala je Klapa Maslina iz Šibenika, dok se za domjeknak pobrinuo restoran Szent György uz brojne sponzore. Obraćajući se nazočnima, generalna konzulica je kazala:

Neizmjerno se radujemo još jednom zajedničkom susretu kojim obilježavamo Dan državnosti u spomen na proglašenje Republike Hrvatske samostalnom i neovisnom državom.

Naša je proslava obogaćena i činjenicom da ujedno obilježavamo 20. obljetnicu hrvatskoga članstva u UN-u kao i uspostavljanja diplomatskih odnosa između Mađarske i Hrvatske. Uza zahvalu prijateljskoj Mađarskoj na potpori tokom pregovaračkog procesa s EU-om na putu prema punopravnom članstvu, s nestrpljenjem očekujemo upisati se kao 28. članica zajednice europskih naroda 1. srpnja 2013. g.

Dopustite da se u ovom svečanom trenutku prisjetimo naših zajedničkih postignuća koje ne bismo mogli isticati da nije bilo obostrange suradnje, i vas, predstavnika mađarskih institucija, gradske, lokalne i županijske vlasti, vjerske zajednice, kulturnih i gospodarskih subjekata s obje strane granice, te hrvatske narodnosne zajednice.

Ponosni smo na mnogobrojna kulturna događanja koja su približila naša dva naroda, na prekograničnu IPA suradnju koja je pokupila epitet najbolje, na gospodarske inicijative u funkciji oživljavanja prostora s obje strane

granice gdje primarno žive naše manjinske zajednice, a nadasve na naše Hrvate u Mađarskoj koji su pokazali odanost, ali i zrelost u očuvanju svojega jezika, kulture i nacionalnog identiteta.

Dragi naši Hrvati u Mađarskoj, iznimno cijenimo vašu potporu u svim trenucima od značenja za Hrvatsku, kao i vaš senzibilitet da prepoznate osnovne vrijednosti vlastitog kulturnog identiteta njegovanog na ovim prostorima, čak od stoljeća sedmog.

Simbolično, odajući vam i osobno priznanje, svake godine s poštovanjem nosim narođnu nošnju jedne od naših subetničkih grupa – do sada bile su to šokačka, bunjevačka i bošnjačka, a ove godine ponosno stojim pred vama u podravskoj narodnoj nošnji.

U svakoj prigodi ističemo i posebno cijenimo napore koje hrvatska zajednica usmjerava prema vrijednostima obrazovnog procesa na hrvatskom jeziku. I ove je godine stasala još jedna generacija budućih mladih intelektualaca, naših maturanata.

Očekujemo njihovo aktivno i prepoznatljivo djelovanje unutar zajednice. Stoga posebno pozdravljam Vjekoslava Blažetina, maturanta, budućeg studenta, a već pjesnika i literata, koji mi pomaže da svoje riječi preneseem i mađarskim gostima. Prijevod je sačinio Vjekoslav Filaković.

Danas smo se okupili zahvaljujući svima vama, dragi naši uzvanici, mojim kolegicama i kolegama u Generalnom konzulatu – Jasminki Ljubičić Maček, Hrvoju Mačku i Vjekoslavu Filakoviću, ali nadasve onima koji su se odazvali našem pozivu i sponzorirali ovo svečano zajedničko druženje. U nemogućnosti da istaknem svakoga posebno, dopustite mi da na nesobičnoj pomoći ponajprije zahvalim:

- gradovima i njihovim gradonačelnicima – Belom Manastiru, Donjem Miholjcu i Orahovici
- posebice tajniku HGK – Županijske komore Virovitica
- Udrugi vinara i vinogradara — Kutjevački vinari, a ponajprije nama najvjernijim članovima: KRAUTHAKERU, MIHALJU i ČAMAKU
- Turističkoj zajednici Donjeg Miholjca
- Osječkoj i Karlovačkoj pivovari
- direktorima i vlasnicima BELJA iz Darde, DIBE iz Suhopolja, PP ORAHOVICA iz Orahovice, STAROG PODRUMA iz Slatine, PODRUMA VINEDA iz Špišić Bukovice, MESOPRERADE iz Slatine,
- OPG-a Blaženko Vinković, FRUCTUSA, EUROVOĆE zadruge, PLEŠA, obrta za preradu mesa i OPG-a Dinko Nekić, svih iz Orahovice.

Današnji program muzički su obogatili Ženski pjevački zbor Augusta Šenoe i Orkestar Vizin iz Pečuha, a dašak Mediterana iz staroga hrvatskoga grada Šibenika donosi nam svojim koncertom izvrsna *Klapa Maslina*. Njen dolazak omogućilo je Minis-

tarstvo vanjskih i europskih poslova, a posebnu zahvalu zaslužuje *Odjel za kulturu*. Projekt je također rezultat zajedničkih ideja i nastojanja da se Klapa Maslina predstavi u Pečuhu, koja zajednički nose *Pečuški ogrank Matice hrvatske* i *Generalni konzulat u Pečuhu* – zaključila je Ljiljana Pancirov. Okupilo se više od 250 uzvanika, predstavnika javnog, kulturnog, gospodarskog i vjerskog života županija i gradova triju mađarskih županija – Šomođa, Baranje i Bačke, predstavnika hrvatske zajednice u Mađarskoj, te nekih gradova, sela i pojedinaca s hrvatske strane granice.

Branka Pavić Blažetin
Foto: Ákos Kollár

Klapa Maslina

Klapa Maslina je iz Šibenika, najstarijega grada što su ga osnovali Hrvati, koji nazivaju i Krešimirov grad jer se prvi put spominje 1066. godine u darovnici hrvatskoga kralja Petra Krešimira IV.

Od pamтивjeka Šibenik slovi za raspjevani grad. Dao je niz poznatih skladatelja, dirigenata, opernih pjevača i pjevača zabavne glazbe i onih vrsnih anonimnih pjevača u crkvenim zborovima, kasnije klapama.

Organiziran klapski život u Šibeniku, kao i u većim središtima Dalmacije, počeo je 70-tih godina prošlog stoljeća. Među prvim i najuspješnjim klapama bila je Klapa Šibenik. Gotovo 20 godina ta je klapa bila najuspješnija dalmatinska klapa. Prva je probila granice Dalmacije, Hrvatske i bivše Jugoslavije i uspješno priredivala koncerete diljem svijeta. Dobitnica je stotine nagrada i priznanja. Na temeljima Klape Šibenik nastala je Klapa Maslina, koju su svi prihvatali kao sljednicu Klape Šibenik. U Klapi Maslini, uza solista Klape Šibenik **Branka Bubicu**, pjeva i bas **Dinko Gojanović Rakić**, a sviraju **Ante Jelić**, **Mate Višić** i **Ante Stošić**. Maslina je nastavila tamo gdje je Klapa Šibenik stala. Snima albulme, nastupa na festivalima i pjeva u koncertnim i kazališnim dvoranama u Hrvatskoj i Europi.

Godine 1998. dogodio se mega-hit Klape Maslina *Da te mogu pismom zvati* i od tada Maslina je omiljena u cijeloj Hrvatskoj i u susjednim državama. Album *Da te mogu pismom zvati* prodao se u platinastoj nakladi i rekorder je po broju prodanih primjeraka u svim žanrovima u samostalnoj Hrvatskoj. Ta je pjesma bila povodom za organizaciju koncerta na splitskome nogometnom stadionu Poljud, kako bi je proglašili najuspješnjom dalmatinskom pjesmom svih vremena. Od tada klape redovito nastupaju u velikim športskim dvoranama i na stadionima u Hrvatskoj, BiH i Sloveniji. Na svim tim koncertima, koje posjećuje i do 12 tisuća ljudi, dalmatinske pjesme, u odabiru 4–5 najboljih i najpopularnijih klapa, od samog početka je Klapa Maslina.

Klapa Maslina djeluje preko 25 godina. Ima pet vrsnih instrumentalista i pet pjevača.

Pjevači su **Veljko Bušac**, **Hrvoje Marić**, **Branko Bubica**, **Darko Vučić** i **Dinko Gojanović Rakić**.

Mandolinisti su **Ante Jelić** i **Slavko Čubrić**, gitaristi **Ivan Žurić** i **Ante Stošić**, a kontrabasist **Mate Višić**.

Subotica

Nakladnička praksa suvremene hrvatske književnosti u Mađarskoj

U Subotici je početkom svibnja 2012. godine, u prostorijama Galerije „Vinko Perčić”, u organizaciji Zavoda za kulturu vojvodanskih Hrvata, održana književna večer posvećena nakladničkoj praksi suvremene hrvatske književnosti u Mađarskoj, pod naslovom Iz hrvatske književnost u Mađarskoj (najnovija objavljena književna djela Znanstvenoga zavoda Hrvata u Mađarskoj). Bio je to prikaz prilika u povijesti i sadašnjosti te uredivačkog koncepta Znanstvenoga zavoda Hrvata u Mađarskoj, što ga je predstavio ravnatelj Zavoda mr. sc. Stjepan Blažetin. U okviru večeri predstavljeni su i najnovije objavljene knjige ZZHM-a: pjesme Josipa Gujaša Đuretina *Iz pozadine* (objavljena u povodu pjesnikove 75. obljetnice rođenja i 35. obljetnice smrti), zatim Stipana Blažetina *Na istom kolosijeku* (objavljena u povodu 70. obljetnice rođenja i 10. obljetnice smrti) te *Sjajna igra: Antologija hrvatske dječje poezije u Mađarskoj 1945–2010.* (priredivač: Stjepan Blažetin). O tim su knjigama nadahnuto govorili Katarina Čeliković, Vladan Čutura i Tomislav Žigmanov.

Ako bi se željela prenijeti poruka sa spomenutoga književnog događaja, najbolje ga oslikava naslov napisa novinara Hrvatske redakcije Radija Subotice pod naslovom Budjenje nacionalne svijesti najbolje je putem književnih tiskanih izdanja. Naime i ovoga puta pokazano je kako je jedna narodnosna zajednica jaka kada zna koje su njene posebnosti i kada zna što zapravo želi kroza svoju kulturnu politiku.

Nakladnička djelatnosti i književnih izdanja od goleme je važnost za svaku zajednicu, to više za narodnosnu, što je slučaj i u Hrvata u Mađarskoj, ističe ravnatelj Znanstvenoga zavoda Hrvata u Mađarskoj (ZZHM) mr. sc. Stjepan Blažetin prikazujući prilike u povijesti i sadašnjosti te uredivačkog koncepta Znanstvenoga zavoda Hrvata u Mađarskoj. Istim utjecaj tiskanih književnih djela na članove manjinske zajednice, Stjepan Blažetin kaže: „Za svaku zajednicu iznimno je

važno da njezini članovi vide vlastitu produkciju u knjizi. To je naročito važno za stvaranje nacionalne svijesti i za stvaranje određenoga nacionalnog ponosa, čega među Hrvatima u Mađarskoj nedostaje. Osobito je tako u seoskim sredinama gdje Hrvati u Mađarskoj većinom žive.”

Književnost koju stvara hrvatska zajednica u Mađarskoj, nalazi se na jednom književno rubnom položaju koji većinom određuje cijelokupnu produkciju. Ipak, među ostalim, Blažetin tvrdi kako nije potrebno manjinu hrvatsku književnost gledati blagonaklono samo zato što je „naša”. Kolegama iz Hrvatske je više puta naglasio kako im nije potreban poseban okvir poput nekakvog časopisa za dijasporu. „To bi bio svojevrstan rezervat, i to nam ne treba, već recite što doista mislite o našoj književnosti”, naglašava Blažetin. Na taj ćemo način dobiti smjernice za nastavak rada naših književnika, kaže on. Naglasio je važnost iskustva iščitavanja, kazujući kako je ovo subotičko iščitavanje jedno od najboljih iščitavanja pjesništva Hrvata u Mađarskoj kojima je imao sreće nazočiti. Nigdje nije imao sreće doživjeti iščitavanje pjesništva Hrvata u Mađarskoj na ovako dostojanstven i ozbiljan način kao što je to učinjeno ovom prilikom u Subotici.

Ravnatelj Zavoda za kulturu vojvodanskih Hrvata Tomislav Žigmanov kaže: „I mi smo pred izazovima na koji način našu književnu produkciju prezentirati i kako se spram povijesti vlastita književna naslijeda odnositi kada je riječ o stvaralačkoj prezentaciji. Ono što rade Hrvati u Mađarskoj, prije svega tamošnji Znanstveni zavod u posljednjih nekoliko godina, za nas može biti veoma inspirativno. Prije svega kada se radi o odnosu prema književnoj baštini i predstavljanju toga stvaralaštva u sadašnjosti.“ Zapaža se ozbiljnija kulturna politika unutar hrvatskoga prostora u Mađarskoj, i oni koji su bili dionici hrvatske književne povijesti u Mađarskoj, uza znanstveno relevantan odabir, studije i znanstvenu obradu, moraju imati odgovarajuće mjesto,

jer su oni trasirali ono što mi jesmo” – dodaje Žigmanov. Njegov kolega iz Mađarske Stjepan Blažetin kaže kako je cilj također objaviti djela hrvatskih autora, po mogućnosti kao kritička izdanja sa životopisom, bibliografskim činjenicama i znanstveno utemeljenom uvodnom studijom. To je zapravo put k sabranim djelima, ali do tada predстоji dosta posla”, piše Siniša Jurić s Radija Subotice.

O pjesništvu Josipa Gujaša Đuretina

Ocjenujući Gujaša Đuretina kao egzistencijalističkog pjesnika, čak u jednoj fazi izrazito društveno angažiran, novih tendencijskih prodora u književnosti Hrvata u Mađarskoj, Vladan Čutura naglasio je kako kod Đuretina dominiraju tri poetska iskustva. Prvo je zavčajno pjesništvo koje odlikuje pjesnike u dijaspori s puno optimizma i pejzažnih motiva gdje je Đuretin pjesnik rodne Podravine. Drugo polje njegovih tema je socijalno programirano pjesništvo tzv. stvarnosna poetika, kaže Čutura. Treće tematsko polje je egzistencijalno, pjesnik graničnih egzistencijalnih situacija, tzv. tragična faza; smrt, strah, tjeskoba i poraz.... Radi se o nedvojbeno modernom pjesništvu, pogotovo što stvarnost prikazuje semantički, odlikuje ga naglašena autorska poetika koja se zrcali prema dominantnim društvenim prilikama, s metaforikom i simbolikom poprilično intelektualiziranim.

Trenutak za pjesmu

Josip Gujaš Đuretin

Ne znam

Ne znam
zašto volim
odjek u šumi izgubljenih glasova
zašto me okuke zaustavljaju
i zadržavaju
ne znam
zašto volim tako
široke prostore
i valove
što na ženske grudi podsećaju
ne znam
zašto me polja
više privlače gore
nego na zemlji
zašto gutam
tako lakomo
nebesko plavetnilo
i zašto ga nema
dosta

(*Narodne novine*, 13. 04. 1972.)
(iz zbirke *Iz pozadine*)

Radi se o višemotivskoj i fragmentarnoj realizaciji, zbirku odlikuje egzistencijalizam i melankolični diskurs kao glavne odlike Đuretinova pjesništva, dakako, s ostalim temama. Čutura se posebno osvrnuo na izvrstan naslov zbirke „*Iz pozadine*“ koje opravdava Đuretinovo pjesništvo pogotovo što i Đuretin sam kazuje kako promatra iz pozadine. Đuretin je pjesnik širokog ideološkog polja, zadaća je njegova afirmacija i dizanje na panteon sveukupnoga hrvatskog pjesništva jer Đuretinovo pjesništvo to zaslužuje.

O pjesništvu Stipana Blažetina

Tomislav Žigmanov je govorio o pjesništvu Stipana Blažetina sabranom u zbirci *Na drugom kolosijeku*. Za manjinsku književnost neobično je važan fenomen mjesta, mjesto lirskoga subjekta kao ishodišni moment njegovih pjesničkih naracija, a kada se govorи o pjesništvu Stipana Blažetina, on prostor vlastitoga postojanja doživljava visoko nelagodno, u stalnom procesu borbe za vlastiti jezik, vlastitost. Ovi su pjesnici bili objekti negativnih politika. Blažetinovo pjesništvo nije političko, ali nastalo je kao posljedica osjećaja lirskog subjekta određenog ambijenta, pjesništvo je to koje je vezano za toponimske elemente što je karakteristika manjinskih književnosti (motivsko tematski zavičaj kao prostor ishodišta iz kojeg se nosi određena vrsta pozitivnog iskustva visoko je zastupljen). *Na istom kolosijeku* to je život od rođenja prema smrti *Na istom kolosijeku* vlastitoga poetskog stvaralaštva, mjesto nalazimo kao metaforu i životnih i pjesničkih Blažetinovih namjera. Knjiga je to pjesama angažiranoga hrvatskog intelektualca, njegov je svjetonazor obrana i afirmativno iznošenje vlastitoga.

Nisu to sadržaji nastali iz dokolice, nego sadržaji razočarenja borbi za ideje za koje se zalažemo. Naglasio je razvoj Blažetinova pjesništva i u izričaju i iskazu, tematici, svrstavajući ga u četiri tematske cjeline: zavičajne teme, osobe, teme iz Hrvatske i egzistencijalno-refleksivna faza kao dio najzrelijega pjesničkog iskaza Stipana Blažetina.

O antologiji *Sjajna igra*

Predstavljajući antologiju *Sjajna igra: Antologija hrvatske dječje poezije u Mađarskoj 1945–2010* (ur. Stjepan Blažetin, Pečuh, Znanstveni zavod Hrvata u Mađarskoj, 2010), suradnica Zavoda za kulturu vojvodanskih Hrvata Katarina Čeliković je kazala: Kakav je put prolazila književnost za djecu, odnosno poezija za djecu Hrvata u Mađarskoj, pokazat će nam kraći pregled koji je napravio Stjepan Blažetin u spomenutoj antologiji. Ona je opsegom nevelika, ali svojim sadržajem vrlo značajna. Sadrži 61 pjesmu osam autora. Razdoblje od 65 godina u povijesti književnosti jedne nacionalne književnosti može izgle-

dati kratko, napose kada je u pitanju tek dio ili ogrank te zajednice, a onda još i suženo područje kao što je poezija i na koncu je to poezija namijenjena djeci. Ipak, smijemo ustvrditi da je nužno bilježenje nacionalnog, napose kada je nacionalno i manjinsko, stvaralaštva za djecu kako bi ta zajednica mogla vidjeti što je učinjeno u edukaciji i stvaranju čitalačke publike, kako to na kraju svoga pogovora kaže urednik spomenute Antologije Stjepan Blažetin.

U nju su uvrštene pjesme autora koji su stvarali u razdoblju nakon Drugoga svjetskog rata do 2010. godine. Jedina mogućnost objavljuvanja poezije za djecu u to prvo vrijeme bilo je na stranicama novina i kalendarja, sve do 70-tih godina XX. stoljeća. Po okončanju rata, u listopadu 1946. pojavljuju se Naše novine, od 1957. preimenovane u Narodne novine, u kojima postoji rubrika Danica i u kojoj se objavljuju prve pjesme za djecu. Prvi autori pjesama za djecu bili su Marko Dekić, Mate Šinković i Stipan Blažetin. Pjesme su bile prigodničarskog karaktera sa snažnom pedagoškom tendencijom.

U antologiji se nalaze pjesnici: Marija Vargaj, Mate Šinković, Marga Šarac, Marko Dekić, Ljudevit Škrapić, Stipan Blažetin, Jolanka Tišler i Đuso Šimara Pužarov.

Dječja književnost Hrvata u Mađarskoj ima svoj razvojni put nakon rata: od antologije *U kolo*, nešto poslije zajedničke knjige trojice autora Sunčana polja, dječja književnost ima svoje mjesto najprije u periodici, potom u knjigama i kao takva afirmira se kao poseban dio književnosti.

Vidi se napredak i u stilskom, književnom izrazu i u sadržajnome. Osim pedagoških tendencija, sve veću ulogu dobiva igra, mašta i fantastika – zaključila je Katarina Čeliković.

- hg -

Bogatstvo...

Andrija Švegal iz Olasa sa suprugom

VODICE – Od 2. do 6. srpnja u Vodicama se održava redoviti godišnji stručni skup za usavršavanje odgojno-obrazovnih radnika, u organizaciji Agencije za odgoj i obrazovanje u okviru međunarodne suradnje. Na seminar se spremaju i brojni pedagozi iz škola u Mađarskoj gdje se odvija dvojezični odgoj i obrazovanje na hrvatskom jeziku ili gdje se odvija nastava hrvatskoga jezika kao predmeta. Voditeljica je programa Tihana Radočić, viša savjetnica, pomoćnica ravnatelja Agencija za odgoj i obrazovanje. Tema je petodnevног međunarodnog stručnog skupa (koji sadrži 35 sati) Hrvatski jezik i književnost te hrvatska kulturno-povijesna i prirodna baština. Program je namijenjen odgojiteljima, učiteljima i nastavnicima pripadnika hrvatske nacionalne manjine, iseljenika i Hrvata u BiH. Predavači su viši savjetnici, sveučilišni profesori i učitelji/nastavnici praktičari, a sudionici će skupa: unaprijediti svoje znanje hrvatskoga jezika i književnosti; znanje hrvatske povijesti i zemljopisa; steći znanja i vještine za primjenu suvremenih metoda poučavanja hrvatskoga jezika i književnosti koje su primjerene ciljnoj skupini djece pripadnika hrvatske manjine, iseljenika i Hrvata iz BiH; unaprijedit će svoje znanje o hrvatskoj tradicijskoj kulturi i naučiti kako je kroz glazbu i ples na primjeren način približiti svojim učenicima; upoznat će se s reprezentativnim mjestom hrvatske kulturno-povijesne ili prirodne baštine. Rad obilježavaju predavanja, radionice, stručni posjeti mjestima kulturno-povijesne ili prirodne baštine. Skupu će pribivati 90 sudionika.

Oproštajna svečanost u Santovu

U subotu, 16. lipnja, održana je oproštajna svečanost Hrvatskog vrtića, osnovne škole i učeničkog doma u Santovu. Jednu od triju najstarijih hrvatskih odnosno dvojezičnih škola u Mađarskoj, koja je utemeljena još 1946. godine, a od 2000. godine djeluje u održavanju Hrvatske državne samouprave, napustio je još jedan naraštaj u nizu, dvadeset četvero osmaša razrednice Žuže Stipanov. Prigodnim programom, od ustanove se oprostio šezdeset šesti naraštaj Hrvatske škole, koja od 2008. djeluje kao jedina odgojno-obrazovna ustanova u Santovu, a pohada je i velika većina santovačke djece.

Nakon oprštanja u osmom razredu, u nazočnosti učenika sedmog razreda i roditelja, već po običaju, povorka predvođena ravnateljem škole i razrednicom osmaša, a u pratinji učenika sedmog razreda, stazom posutom latica-ma ruža krenula je u posljednji obilazak cijećem okićenih školskih prostorija, u kojima je većina učenika provela osam najljepših godina svoga djetinjstva, koje će im zasigurno trajno ostati u sjećanju. Kako je već uobičajeno, svečanost je započela zajedničkim pjevanjem hrvatske i mađarske himne, upriličena je u mjesnoj sportskoj dvorani, u nazočnosti učenika škole, roditelja, baka, djedova, rodbine i drugih gostiju, a uljepšana prigodnim riječima, pjesmama i kazivanjem stihova na hrvatskom i mađarskom jeziku.

Uime učenika sedmog razreda od učenika osmog razreda oprostili su se Ivana Martić na

nost nastaje na temelju onoga što smo uradili, zamislili i planirali – poručio im je ravnatelj, te im poželio uspješan nastavak školovanja i sreću u životu. Dodajmo kako će sedmero učenika od jeseni svoje školovanje nastaviti u Hrvatskoj školi Miroslava Krleže u Pečuhu, od toga petero u nultom, a dvoje u devetom razredu gimnazije, ostali pak u raznim drugim gimnazijama i stručnim školama.

Oproštajna svečanost završena je dodjelom priznanja najboljim učenicima za uspjeh postignut u učenju, predmetnim natjecanjima i športu. Nagrade im je uručio ravnatelj Joso Šibalin. Svečano otvorenje nove školske godine bit će u nedjelju, 2. rujna. Unatoč odlasku velikog broja osmaša, broj učenika od jeseni neće se bitno mijenjati jer uz 18–20 prvaka očekuje se i upis učenika u druge razrede.

Tekst i slika: S. B.

Obiteljski dan u Serdahelu

Roditeljsko vijeće Hrvatske osnovne škole „Katarina Zrinski“ u suradnji s ustanovom i civilnim organizacijama svake godine organizira Obiteljski dan u Serdahelu. Ove je godine on ostvaren 2. lipnja na dvorištu mjesne škole.

Obradeni običaj Đurđeva

Cilj je dana međusobno zблиžavanje djece, roditelja i nastavnika, predstavljanje skupina osnovne umjetničke škole. Tijekom dana djeca su mogla pratiti predstavljanje policajaca, vatrogasaca, mještanin Stjepan Horvat nudio je mogućnost jahanja, a mnogi su roditelji pekli razne slastice, gofri, pogače, kobasicice, gulaš i drugo. Na štandu Hrvatske samouprave djeca su za ispunjavanje hrvatskih križaljaka dobila čokoladu, a navečer se odvijao kulturni program. Na repertoaru programa bilo je modernog plesa, tamburaške glazbe, folklora, karaoke, igrokaza – sve su to rezultati cjelogodišnjeg rada na polju kulture. Uvečer je zapaljena logorska vatra oko koje se plesalo kolo i pjevalo zabavne pjesme.

Beta

Tragovima hrvatskih tradicija

Pustara, kao sjedište okružnog bilježništva triju naselja (Mlinarci, Petriba, Pustara), uspješno se natjecala u Leaderovu programu posredstvom Udruge „Zeleno srce Zalske županije“. Projekt Tragovima hrvatskih tradicija obuhvaća kulturne i športske programe u pomurskim naseljima. Jedan od dogadaja projekta bila je dvodnevna tradicionalna priredba Dana naselja u Pustari, 26. i 27. svibnja. Sukladno projektu, programi su bili prožeti hrvatskim sadržajima, tradicionalnom gastronomijom, hrvatskim pjesmama i plesovima. Vrhunac je programa bio koncert omiljenoga hrvatskog pjevača Mirka Švende Žige.

Na blagdan Duhova u Pustari već umalo dvadeset godina priređuje se Dan naselja, ovaj put je bio posvećen hrvatskim tradicijama, jačanju samobitnosti pomurskih Hrvata. Prvoga je dana organizirana biciklistička ruta od Pustare, preko hrvatskih naselja Petribe, Sumartona, Serdahela, Mlinaraca pa ponovno do Pustare. Organizatori su smatrali važnim povezivanje hrvatskih naselja s biciklističkom rutom želeći ukazati na zajedničko kulturno nasljeđe hrvatskih sela, na bogatstvo prirodnih ljepota toga kraja, te da se mladi međusobno druže i da se tijekom vožnje upoznaju sa svojim zavičajem. Na rutu od 40 kilometara prijavilo se domalo šezdeset biciklista iz okolnih mjesta, njih su na postajama čekali pićem i malim zalogajima. Dok su mladi obišli pomurski kraj, kulinarski stručnjaci predstavljali su tradicionalno svinjokolje, od prženja svinje do ispečenih krvavica. Sve je predstavljeno onako kako se nekoć pripremalo, nadjevena je kobasica, krvavice, prezvuršt, čvarci, meso sa zeljem, perkelt od bunceka na domaći pomurski način. Tko je želio, mogao je iskušati svoju vještinsku u nadjevanju crijeva, pratiti izradbu svinjokolskih specijaliteta, kušati ih i saznati recept.

Nakon radne subote slijedila je nedjeljna zabava. Drugi dan manifestacije „Tragovima hrvatskih tradicija“ započeo je jutarnjom misom te polaganjem vijenaca na spomenik palih boraca u Prvom i Drugom svjetskom ratu. Već u prijepodnevnim satima započele su razne igre za djecu, postavljena je zračna spuštaljka (tobogan), djeca su mogla isprobati velik zračni balon. Na postavljenoj vanjskoj pozornici publika je željno čekala najavljeni kulturni program. Po običaju, počelo je s programom vrtićke djece, s dvojezičnim dječjim igrama, pjesmicama, brojalicama. Bila je vrlo

gledana i modna revija pustarske mladeži. Djevojke i dječaci prikazali su najnoviju kolekciju jedne kaniške butike. Tradicionalnu hrvatsku popijevku predstavila su kulturna društva iz Petribe, Mlinaraca i Pustare. Načelnik Ladislav Prekšen sa simboličnim darom zahvalio je pjevačkim zborovima na njegovanju hrvatske kulture, posebno Biserki Kiš, predsjednici pustarske Hrvatske samouprave, koja se mnogo trudi da u mjestu, gdje nema nijedne odgojno-obrazovne ustanove, njeguju hrvatske tradicije, običaje. Gospodu Kiš iznenadile su i članice zborova s kitom cvijeća, zahvaljujući joj trud i strpljenje što je uložila prilikom podučavanja pjevačkoga zbara.

— *Bila sam iznenadena kada sam dobila cvijeće, nema ljepšega nego kada čovjeka prihvataš i cijene u svojoj sredini, gdje radi.* — reče predsjednica Hrvatske samouprave. — *Mislim da naša samouprava po svojim mogućnostima pokušava pridonijeti gajenju*

hrvatske kulture u selu. Ponosna sam na pjevački zbor, mnogo je napredovao, to dokazuje i izbor zbara na središnju smotru Međimurske popevke, gdje je također imao velik uspjeh. Pjevački zbor je odlična zajednica, uvijek se može računati na njih. Bilo kakav program se organizira u selu, one uvijek pomažu, kuhaju, peku, plešu, primaju goste i zastupaju selo na raznim regionalnim priredbama, festivalima.

Vrhunac je dana bio koncert Mirka Švende Žige koga obožava pomurska publika, naime obradio je mnoge međimurske pjesme koje su poznate i u našem Pomurju. Mnoštvo se ljudi okupilo i iz okolnih mjesta i pjevalo skupa s pjevačem Da bi se zrušile, Međimurski lepi dečki i druge pučke pjesme.

- Beta -

Ljetna škola tambure

Pečuška Kulturna udruga Vizin od 27. lipnja do 1. srpnja organizira Ljetnu školu tambure u Orfűu (Tekerés Ifjúsági Szállás és Családi Panzió: www.orfu-diakszallas.hu). Stručni su voditelji Škole Ivan Draženović, magistar glazbe, voditelj Tamburaškog orkestra u Čepinu (Hrvatska), član Tamburaškog sastava „Ravnica“; Gergő Kovács, nastavnik glazbe u pečuškome Hrvatskom obrazovnom centru „Miroslav Krleža“; Zoltán Vízvári, voditelj Orkestra Vizin, i članovi Orkestra Vizin. Sudionici Škole 30. lipnja imaju nastup u Tomašinu u sklopu programa manifestacije Susret podravskih Hrvata, a 1. srpnja nastupaju na Međunarodnom tamburaškom festivalu u Kalači.

Lukoviški učenici drugi put u Gradini

Dana 21. svibnja počeo je drugi boravak učenika lukoviške osnovne škole u Gradini, u okviru IPA projekta Most prijateljstva. Poslije lanjskog susreta u listopadu, ovog su puta izabrali drugu skupinu djece s vodstvom nastavnika lukoviške škole Biserke Brantner-Kolaric i Tomislava Bunjevca.

U gradinskoj osnovnoj školi na svečanom otvorenju pozdravili su ih ravnatelj Slavko Tuk i predsjednik Saveza Mađara u Virovitičko-podravskoj županiji Ištvan Seleši. Učenici su bili smješteni u obližnjim naseljima, u Rušanima i Brezovici. Prije podne su se uključili u nastavu po rasporedu tamošnjih učenika, a poslije podne svaki dan su im organizirali različite zanimljive programe.

U ponedjeljak nakon nogometne utakmice i drugih športskih aktivnosti upoznali su ih sa znamenitostima naselja Gradine. Nastavnica mađarskog jezika u Gradini, a ujedno i vidjelica Đurđa Šimić predstavila im je tamošnje svetište i ispričala svoje doživljaje o ukazanju Gospe u Gradini. Potom su posjetili i seosku crkvu.

U utorak poslije nastave u radionici nastavnice Danijele Palatinuš djeca su pravila anđele od tjestenine kao ukrasne predmete za poklon svojima u Mađarskoj.

Srijedu su proveli u Virovitici. Pedagog gradinske škole Ivica Čuljak im je predstavio grad Viroviticu. Djeca su posjetila kazalište i uživala u ozračju gradskog parka. Jedan od najljepših doživljaja im je bio gostovanje u Uredu Virovitičko-podravske županije gdje ih

je uime župana Tomislava Tolusića pozdravila njegova suradnica. Učenici su pogledali film o ljepotama Županije i uživali u praznoj vjećnici skupštine. Iz Virovitice su otpotova-

li u Novi Gradac. Ondje su upozna li rad mješane madarske udruge i posjetili klub Madara te seosku crkvu. U radionici u mjesnoj školi upoznali su se s pletenjem uz pomoć nastavnice Ildike Seleši i na kraju programa naučili neke mađarske pjesme i plesove.

U četvrtak poslije podne ravnatelj Tuk ih je upoznao s cijepljenjem voćaka okuliranjem, a uvečer su se družili s domaćinima uz tamburašku glazbu.

U petak su lukoviška djeca predstavila svoj završni sat gradinskim učenicima i nastavnicima. Učenik Žolt Čonka, dobitnik prve nagrade u recitiranju na hrvatskome državnom natjecanju, koji je osvojio četvrto mjesto županijskog natjecanja u Šomodu, na mađarskom jeziku prikazao je sva svoja znanja u Gradini, a i ostali učenici su se isticali svojom nadarenošću. Projekt smo završili sadnjom drveta u dvorištu gradinske škole, u nadi da ćemo se ponovno družiti. Projekt se završava u lipnju u Lukovišću sa zajedničkom svečanom konferencijom.

Tomislav Bunjevac

Martinački učenici u Hercegovcu

Osnovna škola Slavka Kolaru u Hercegovcu 21. svibnja slavi Dan škole. S njima su slavili i njihovi prijatelji, učenici i pedagozi martinačke dvojezične hrvatske osnovne škole. Dvije škole surađuju već dugi niz godina i imaju redovite godišnje razmjene učenika i pedagoga. Petnaest godina traje prijateljstvo, a ovaj je bi 30. zajednički susret. U sklopu Dana škole održan je i prigodni kulturno-umjetnički program u kojem su između ostalih nastupili i martinački učenici. Zanimljiva je bila izložba učeničkih radova predstavljena tom prigodom, a gosti su nazočili i svečanoj sjednici, te predstavljanju knjige „Svitanja i sutoni“. Radi se o knjizi koja je postignuće dvogodišnjeg istraživanja hercegovačkih

učenika i učitelja, na temu književnika užeg zavičaja: Ivan Dončević, Slavko Kolar, Mato Lovrak i Đuro Sudeta. Cilj je izdanja da se učenici temeljitije upoznaju sa zavičajnim piscima, ali i da se škola oduži književniku Slavku Kolaru, čije ime nosi, te da se pokaže kako nisu zaboravljeni zavičajni književnici Dončević, Sudeta i Lovrak. Iz Martinaca ovim je događanjima nazočilo 25 učenika sa svojim učiteljicama Martom Ronta Horvat, koja je s njima priredila program čime su se predstavili u Hercegovcu, Ljubicom Kolar Vuković, Tünde Kövesfalvi, Evom Győri Gujaš te ravnateljicom Ružom Hideg.

Foto: Erika Kuštra Sigečan

Sakrament Svetе potvrde u nijemetskoj crkvi

Na pitanje Što za mene znači sakrament Svetе potvrde?, čitam riječi učenice osmog razreda koja kaže: (...) znači primanje Duha Svetoga. Poslije primanja ovog sakramenta i dalje će redovito ići na svetu misu kao i do sada, jer biti vjernik, za mene nije obaveza, nego moja želja. Primanjem ovog sakramenta još će se više približiti Bogu koji mi pomaže kad god mi je potrebno.

Potvrda je sakrament Duha Svetoga. Isus Krist je začet i rođen po Duhu Svetom od Marije Djevice. Kod krštenja na Jordanu vidljivo mu je darovan Duh Sveti koji ga je „pomazao“ za Mesiju. Sam je za se posvjeđočio: „Na meni je Duh Gospodnji... On me posla blagovjesnikom biti siromasima; proglašiti sužnjima oslobođenje, vid slijepima: na slobodu pustiti potlačene, proglašiti godinu milosti Gospodnje“ (Lk 4,18). Evandelje bilježi da je u svemu svom javnom životu govorio i radio ispunjen Duhom Svetim.

Isus je i svojim učenicima obećao Duha Svetoga kao Duha istine koji će ih uvesti u svu istinu, Duha snage kojim će svjedočiti za njega, kao Duha tješitelja i branitelja. Obećani dar Duha primili su učenici na prvi dan Duhova i odmah su polaganjem ruku taj dar prenosili na sve krštene. Da bi netko mogao pristupiti Potvrdi, valja da je kršten, da je u milosti (tj. u prijateljstvu s Bogom i ljudima), da je prikladno poučen i da je kadar obnoviti krsna obećanja. Tako svjesno i osobno prihvataju ono što su nekoć kao djeca primili pristankom svojih roditelja, kumova i kršćanske zajednice, te kao odrasli ulaze u obitelj Crkve.

U nijemetskoj crkvi 29. travnja pečuški biskup György Udvardy podijelio je sakrament Svetе potvrde. Bio je to nesvakidašnji događaj za salantske vjernike jer se dio mise odvijao na hrvatskom jeziku. Napomenimo kako je salantski župnik Ladislav Ronta, župnik Rimokatoličke župe u Harkanju, podrijetlom Hrvat koji zna misiti na hrvatskom jeziku, ali se mise u Salanti odvijaju uglavnom na mađarskome. Ovom zgodom, kako saznaće Hrvatski glasnik, članice ženskoga pjevačkog zabora KUD-a „Marica“ i članovi crkvenoga pjevačkog zabora, obučeni u narodnu nošnju, pjevali su hrvatske crkvene pjesme, a na misi je svirao i „Maričin“ orkestar. Uredništvo Hrvatskoga glasnika zahvaljuje roditeljima krizmanika i učiteljici Evi Adam Bedić koja mu je dostavila fotografije o ovome važnom događaju u životu salantskih vjernika.

Izradila: Dijana Kovačić
iz Ficehaza

Katoljske „kraljice“

Katolj je selce, nekada smo imali umalo 900, a sada nemamo ni 400 stanovnika. Polagano ljudi nestaju, a s njima i taj lijepi običaj jer nemamo djece, svake ih je godine sve manje.

Mladi se sele u gradove kako bi imali radno mjesto jer u selu nema nikakve mogućnosti za rad. S nekoliko djevojčica još pokušavam održati taj stari običaj. Okupila sam veći naraštaj, male i još manje, samo da idu „kraljice“ po selu. Stariji ljudi popodne čekaju da „kraljice“ krenu i da se čuje hrvatska pjesma. Imamo i takvih baka koje pjevaju zajedno s „kraljicama“.

Napisala sam tekst s mađarskim slovima jer ne znaju svoj materinski jezik ni naši mladi Hrvati, a kamoli Nijemci, Cigani i Mađari. Naime od pripadnika više naroda sam okupila djecu za „kraljice“. Imamo u selu i doseljenika iz Nizozemske, i oni stoje u kapljama i čekaju „kraljice“, jer kod njih tako što nema.

Imali smo i jedno ugodno iznenadenje kod dvorišta Vinka Živkovića gdje nas je, obučen u narodnu nošnju, s otvorenom kapjom te stolom punim kolača i pića čekao Martin Kančoš. Na mnogo mjesta su nas ponudili kolačima i svježim pićem. Selo nam je dugačko umalo dva kilometra. Djeca su na kraju već bila umorna, pogotovo najmanji.

Za dar, kao i svake godine, dobivali su jaja i novaca, najviše novaca jer i jaja su skupa. Ova je godina bila uspješna, ali kako dalje, to se još ne zna?

Guganka

Poziv u Tabor harmonike

Mjesto: Tukulja, Središte za kulturu. Vrijeme: 16–21. srpnja 2012. Stručni voditelj Tabora: Mića Janković, voditelj Orkestra Radio-televizije Novi Sad. Informacije i prijave kod Ladislava Halásza:

Tel.: 06-209-414-575, tel./faks: 06-24-510-905,
e-mail: kolo@kolo.hu.

Kisežani i Petrovičani piše pred kip Putujuće Celjanske Marije

Shodišće Gradiščanskih Hrvatov u Stinjake

Na poziv židanskoga dušobrižnika Štefana Dumovića 9. junija, u subotu kih 360 vjernikov se je ganulo na put iz Ugarske (Sambotela, Bizonje, Prisike, Kisega, Čeprega, Petrovoga Sela, Plajgora, Narde, Gornjega Četara, Hrvatskoga Židana i Koljnofa), štoveć dvi grupe su paralelno, rano u peti, krenule pišice u Stinjake, u Austriju da se skupa pomolu i si zajaču pred kipom Putujuće Celjanske Marije. Štata Blažene Divice Marije do kraja augustuša gostuje u ovom južnogradiščanskom selu. Kisežani, tridesetimi, pod peljanjem ki-seškoga predsjednika Hrvatov, drugačije iskusnoga celjanskoga hodočasnika Šandora Petkovića su se dali na put piše, u dobrovoljnoj prtnji s autom Ivana Nickla. Iz Petrovoga Sela kih 40 vjernikov (med njimi i Židanci, Prisičani i Čeprežani) se je odlučilo napraviti put na nogu od 43 km toga dana, s farnikom sel u Pinčenoj dolini, Tamásom Várhelyiem.

Svečanu mašu su služili (sliva) Anton Kolić, Tamás Várhelyi, Štefan Dumović i domaćin Ignac Ivančić

Za nas Petrovičane rano se je začela ta subota, pokidob u peti ujtro gospodin Tamás Várhelyi je podilio blagoslov za putnike u mjesnoj crikvi Sv. Štefana, ki su točno znali da ta dan neće biti ni lak, niti kratak. Najvećimi smo dugoljetni celjanski hodočasnici, a je bilo med nami i takovih ki su se željili i na ovom putu isprobati, ali ofrovati jedan dan u skupščini i molitvi. Prik Eberave smo stupili na austrijsko područje ter se kod Kulma zdignuli u vinograd. Ov krajolik u

jutarnjoj svitlini s ničim ne bi mogli platiti. Prlje dogovorenoga vrimena smo zašli na mjesto, kade su se nam još priključili petroviska dica i nekoliko naših odrašćenih. To je bila prva prilika da smo uživali u gostoprinstvu familije Horvat. Teta Anuška Milišić-Horvat, uprav tako kot i 2009. ljeta kad smo išli u Pinkovac, i ovput su napokali auto od muža, Andriš bačija, gdo nas je pri svakoj štaciji podvarao, nukao skupa s Vincijem Geošićem. Kava, pilo, Hajnikini kolači, žgano i

Kitice Blaženoj Divici Mariji pred kip su položili predstavnici iz naših gradiščanskih sel

sve domaće je nam sve skupa dalo moći za daljnje kilometare. Ovde moramo spomenuti kako u ovoj službi, tako i u isplaniranju cijelog puta su peljajući ulogu odigrali teta Anuška i Andriš bači. Pokidob je Pinkovac partnerska općina Petrovomu Selu u deseti su nas dočekali dragi ljudi pod velikim šatorom. Kod njih je tri dane dugo durala fešta, ali još se je i načelnik Leo Radaković oslobođio od svih drugih obavezov da poznanike i prijatelje iz partnerske općine ovput pozdravlja. Dominik Knor je kako prlje, tako i sada, u organizaciji jako čuda pomagao nam Petrovičanom, a Robert Vuković i Heinrich

Do Pinkovca nas je pratilo lipo vrime

Gradiščansko-hrvatski hodočasnici su napunili stinjaku crikvu

U Novoj Gori smo se slučajno našli sa željezanskim biškupom Egidijem Živkovićem ki je nas putnike i blagoslovio

Jandrišić su nas otpeljali pišice i na autu do Stinjake. Zato im velika hvala!

U Pinkovcu smo još pogledali mjesnu crikvu i za molitvom ter jačkom smo dalje prošli na put. Čas nas je prala godina, čas nam se je nasmijalo sunce, ali uglavnom moremo reći da s vrimenom toga dana nismo imali sriću. U Novoj Gori je ta dan bilo bermanje i već za ceremonijom smo se na naše veliko preseneće imali priliku strefiti sa željezanskim biškupom Egidijem Živkovićem ki nam je zaželjio sričan put i blagoslovio nas putnike. Na hataru toga naselja Heinrich Jandrišić je nam priskrbio jagode, ke su s velikim veseljem pojili ne toliko gladni, nego malo istrudjeni hodočasnici, ki gor nisu upametzeli da se je pogibelno zaškurivalo u nebeskoj višini. U takovom mračno-godinastom raspoloženju smo nastavili put sve do našega cilja, onda jur u finišu skupa s Kisežani. Svetu mašu četirmi su celebrirali: Štefan Dumović iz Hrvatskoga Židana, Anton

Kolić, farnik Ratištofa ki redovno mašuje u Kisegu i Sopronu, Tamás Várhelyi i domaćin Ignac Ivančić, ki nam je ukratko predstavio svoju crikvu i farsku općinu. Za svetom mašom svi vjernici iz Ugarske i Austrije su hvalu dali prošecijom Blaženoj Divici Mariji. Iako put nam je težak bio do Stinjakov, namoknuli smo se do kože, sami celjanski hodočasnici su tvrdili da je je umornost bolje zavladala nego na shodištu u Celju. Neki vjernici pak med nami upravo na ovom shodištu su dobili poziv od Gospe i uzrijala u nji odluka da s velikom grupom hodočasnika krenu u augustušu i u Celje. Za mašom i prošecijom domaćini su nam na farofu pripravili takovu gošćinu da za dušom i tijelo se je znalo temeljito okriptiti. Svim ki su nam na ovom teškom, ali prekrasnom shodištu bili na pomoć, još jednoč velika hvala. Neka Vam Bog plati svu dobrotu!

-Timea Horvat-

U krajnjem cilju

MIŠLJEN – U organizaciji tamošnje Hrvatske samouprave, već se godinama uz blagdan Svetog Petra i Pavla priređuje Hrvatski dan. Dan se organizira i ove godine. Kako saznaće Hrvatski glasnik, služit će se sveta misa na hrvatskom jeziku, a između ostalog u večernjim satima priređuje se bal uz Orkestar Juice.

NARDA, GORNJI ČETAR, HRVATSKE ŠICE – 30. junija, u subotu počinje dvodnevna konjska tura vjernosti u takozvana sela vjernosti polig hatara, u okviru jednomisečnoga spomin-miseca trijedanske pogodbe. Organizatori na ov način kanu postaviti „spominak“ junačtvu i hrabrosti stanovničtvu deset nimških i hrvatskih sel na zapadnoj Ugarskoj, ko se je izborilo da za austrijskom opsadom se vraćaju ova sela najzad k Ugarskoj. Vjerna naselja su Petrovo Selo, Pornova, Hrvatske Šice, Keresteš, Gornji Četar, Narda i Plajgor. Svetačnost i polaganje vijenca se začme 30. junija, u subotu u 13 uri u Nardi pri Spomeniku priključenja. Vjenac će položiti dr. Csaba Hende, ugarski ministar obrane. Za kratkim kulturnim programom on svoj put nastavlja na koli do Gornjega Četara. Tamo u 14.45 uri će se položiti vjenac pri crikvenoj stijeni, kade je spomin-ploča u znak vjernosti. Zatim vojni puhački orkestar pelja povorku do restorana Pezi, kade će svoj svečani govor održati dr. Csaba Hende, a goste će pozdraviti četarski načelnik Attila Kratochvill. U centralnom kulturnom programu nastupaju: Mišani zbor i folklorna grupa iz Pornove, mišani zbor Slavuj i Tamburaški sastav Šički junaci, školska folklorna grupa Jerke OŠ Sándor Reményik, Nimški folkloriši Keresteša, HKD Gradišće iz Petrovoga Sela, jačkarni zbor Ljubičica iz Petrovoga Sela, Osnovna škola Gornji Četar, Tamburaši Gornjega Četara, HKD Četarci. Dan se zatvara skupnom večerom i taborskim ognjem. Ministar obrane i drugi dan nastavlja svoj svečani program, u Kerestešu u 10 uri će diozimati na svečanoj maši, a potom će položiti vjenac pri Bojnom spomeniku. U Hrvatski Šica u 14.30 pozivaju na odavanje časti i mjesnoj svetačnosti stanovnike s vrhovnim političarom. U 15.30 zadnja stacija Ture vjernosti je u Pornovi, kade će se pri Spomeniku priključenja položiti vjenac.

ŠENKOVEC, BIZONJA – Tvornica Parketa Bukovinski organizira tradicionalni malonogometni noćni turnir 18. Memorijal Mario Bukovinski od 29. junija do 1. julija, kamo su pozvani i nogometari iz Bizonje. Po rici predsjednika Mjesnoga odbora Šenkovca, Renata Turka, bizonjska ekipa se očekuje jur u petak na službeni program, ali ako dojdju u subotu, onda će odigrati revijalnu utakmicu suprot NK Sutla. Na druženje će doputovati i mladi tamburaši ki su bili na početku junija zvanaredni gostodavatelji prijateljem, folklorišem iz partnerske općine Šenkovec.

**Lukoviška Seoska, Hrvatska
i Ciganska samouprava
srdačno Vas pozivaju na
Hrvatski dan sela**

Vrijeme: 1. srpnja 2012., u nedjelju

Mesta prirede: Zavičajna kuća, nogometno igralište, dvorište osnovne škole, Seoska kuća, športska dvorana

Program:

- 10–18 dječje igre, gumeni grad, trambulin
- 10.30–15 vožnja karucama, ponijem
- 10.30– natjecanje u kuhanju
- 12.30–15.30 predstava konjima, jahanje
- 13– objed za stanovnike sela, u osnovnoj školi
- 14–15 upoznavanje Zavičajne kuće
- 16– nogometna utakmica
- 17– misa na hrvatskom jeziku
- 18– kulturni program u športskoj dvorani; pozdravni govor načelnika sela, odlikovanje pobjednika u kuhanju, program lukoviških školaraca, martinački Pjevački zbor „Korjeni” i Orkestar „Podravka”, mjesni KUD „Drava”, „Biseri Drave” iz Starina, pečuški KUD Baranja, ciganska dječja skupina iz Barče
- 20– večera za pozvane goste
- 21– zabava.

Radujemo se Vašem dolasku.

Ruža Bunjevac, predsjednica HS-a
József Matyók, načelnik
József Csonka, predsjednik CS-a

PEČUH – Redovita godišnja skupština Pečuškog ogranka Matice hrvatske bit će 28. lipnja 2012. godine u 18 sati u Hrvatskome klubu „August Šenoa” (Esze Tamás u. 3). U nedostatku kvoruma saziva se skupština s istim dnevnim redom u 18,30 sati. Dnevni red: 1) Izvješće o djelatnosti Matice hrvatske u 2011. godini; 2) Financijsko izvješće za 2011. godinu; 3) Plan rada Matice hrvatske za 2012. godinu; 4) Financijski plan za 2012. godinu; 5) Razno – kazao je za Hrvatski glasnik Stjepan Blažetin, predsjednik Pečuškog ogranka Matice hrvatske.

Gotovo petsto vatrogasaca u Keresturu

Kerestursko nogometno igralište 16. lipnja „osvojili su” vatrogasci, ali ne zbog velikog požara, nego radi odmjeravanja znanja u spretnosti. Toga je dana održano Županijsko međunarodno natjecanje vatrogasaca na kojem su sudjelovala 22 civilna vatrogasnna društva, 47 družina, umalo 500 vatrogasaca.

Na natjecanje su stigli i vatrogasci iz Medimurske županije. Inače keresturski vatrogasci već odavno imaju dobru prekograničnu suradnju, prilikom poplave Mure više puta su suradivali u raznim intervencijama, a također i kod spašavanja ljudi. Osim poslovne suradnje rado se i druže, tijekom proljeća kerestursko vatrogasno društvo je organiziralo mali nogometni turnir na koji su stigle i kolege iz susjednog Medimurja. Nije bilo to drukčije ni ovaj put, na natjecanje su stigli vatrogasci iz Svetе Marije, Hodošana i Kotoribe. Prema riječima predsjednika keresturskoga vatrogasnog društva Attila Pala, dobrovoljni vatrogasci s obje strane granice tijekom cijele godine suraduju, međusobno se pozivaju na skupštine ili na bilo kakve priredbe koje organizira vatrogasno društvo. Na natjecanju u vježbini,

točnosti i brzini nadmetale su se družine iz cijele Zalske županije te iz Hrvatske. Na svečanom otvorenju Csaba Rigo, povjerenik Vladina ureda svim je nazočnima uputio pozdravne riječi te naglasio značenje djelovanja dobrovoljnih vatrogasaca. U Zalskoj županiji ima zamalo 1600 dobrovoljnih vatrogasaca od kojih je 600 uvijek pripravno za intervencije. Kerestursko vatrogasno društvo okuplja 46 članova, među kojima ima i dosta mladih. Predsjednik je ponosan i na to da je dosta velik interes i među ženama, odnosno djevojkama. Inače na međunarodnom natjecanju upravo su one bile uspješnije, osvojile drugo mjesto u kategoriji „retro”, te drugo i treće mjesto u modernoj kategoriji.

- Beta -

HRVATSKI ŽIDAN – Vjeroopćina Hrvatskoga Židana srdačno poziva svakoga na tradicionalno shodišće ognjogascev, policajcev, carinarov i vojske k Peruškoj Mariji 1. juliya, u nedjelu. U 8.30 je primanje gostov na farofu, u 9.15 uri je skupni odlazak na hodočasno mjesto. U 10 uri se začme troježična sveta maša s glavnim celebrantom, kiseškim dekanom Vilmošom Harangozom, rodom iz Petrovoga Sela. U 12 uri je agape ter litanija i kulturni program, a u 15 uri je predviđeno zbogomdavanje. Ako bude godinasto vrime, sveta maša će se održati u mjesnoj crikvi.

PETROVO SELO – U ovom južnogradičanskom selu se priređuje II. sportski dan za cijelo selo 30. junija, u subotu. Po službenoj izjavi organizatorov, dan se začme u 8.30 uri na malom igralištu s nogometnimi utakmicami, ke sprohadja strijanje lukom, strijanje puškom, košarka, prvenstvo u kartanju, i bižanje, za dicu od 5 km, a za odrašcene 11 km, na liniji Petrovo Selo–Eberava–Gaas–Petrovo Selo. Proglašenje rezultatov je u 18 uri.